

604

D

نام
نام خانوادگی
محل امضاء

عصر جمعه
۹۳/۱۱/۱۷

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود سملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره های کارشناسی ارشد ناپیوسته داخل - سال ۱۳۹۴

الهیات و معارف اسلامی (۲) - کد ۱۱۱۲

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۱۱۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی	۳۰	۱	۳۰
۲	زبان عربی	۲۰	۳۱	۵۰
۳	فقه	۳۰	۵۱	۸۰
۴	اصول	۳۰	۸۱	۱۱۰

این آزمون نمره منفی دارد.
استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

بهمن ماه - سال ۱۳۹۳

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی آنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

- 14- 1) 70 percent of
3) 70 percent
- 15- 1) in
2) for
3) over
4) with
- 2) a percentage of 70
4) 70 of the percentage

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and answer the questions by choosing the best choice (1), (2), (3), or (4). Then mark the correct choice on your answer sheet.

Passage 1

Shi'ism maintained a strong eschatological and legalist tradition through its central doctrine regarding continued divine guidance available through the living Imam, whether manifest or concealed. Muslim eschatology taught that the Mahdi among the descendants of the Prophet would come as the ultimate ideal ruler to establish the ideal public order. He also served as the authoritative precedent in extrapolating the terms of the Islamic revelation in order to formulate fresh legal decisions. Since we (the Shi'is) also believe that Imam like the Prophet was infallible, the Imam's guidance was treated as the living tradition, enjoying the same unequivocal status as that reserved by the Sunni for the Qur'an and the sunnah.

Besides the Qur'an and the sunnah as sources for deriving religious praxis, Shi'i legal theorists regarded human reason as an equally decisive basis for determining the scope of divine purposes for humanity.

Shi'i legal thought was closely related to its rational theology in which reason, as a discoverer of a legal injunction, was prior to both sources of Islamic revelation. Reason guides a person to ethical knowledge, and it asserts that good and evil are rational categories. However, reason needs a more categorical verdict on the religious injunctions, which can be derived only from the absolute religious authority of the Prophet and his legitimate successors, the Imams. Correlation can be established by extracting the general rules from the Qur'an and the sunnah and inferring the ruling in particular cases through reason. Consequently, besides the Qur'an and the sunnah, we include 'reason' as a valid source for judicial decision that was essentially deduced from the revelation. Also, the authority of the Imam's utterances was so central to the decision-making process in jurisprudence that even when ijihad (independent reasoning) was admitted as a valid intellectual process in deducing judicial decision, it was reasoning based on revelation and not on the intellect that was regarded as valid.

- 16- According to the passage, the Shi'is believe that -----.
- 1) Imam's guidance is never wrong
 - 2) the ideal public order can never be achieved
 - 3) it is only the Prophet that never makes mistakes
 - 4) the Sunni should treat the Qu'ran and the sunnah with more respect
- 17- Which of the following statements is NOT true about the Mahdi according to the passage?
- 1) He is the last ruler.
 - 2) His guidance is easily noticed.
 - 3) His guidance helps legal decisions.
 - 4) He is supposed to establish order in the world.

- 18- **What is the second paragraph concerned with?**
- 1) The components of rational theology
 - 2) An analysis of available sources for religious practices
 - 3) A comparison of Shi'i legal theorists' attitudes toward human reason
 - 4) An important basis for religious and legal practices in Shi'ism
- 19- **The word "sources" in line 13 refers to -----.**
- 1) the Qur'an and the sunnah
 - 2) Shi'ism and the living tradition
 - 3) the Qur'an and rational theology
 - 4) reason and the Prophet's guidance
- 20- **It can be inferred from the passage that judicial decision in Shi'i legal system -----.**
- 1) does not depend on ijtihad at all
 - 2) benefits from revelation-based reasoning
 - 3) can be regarded as a totally rational category
 - 4) considers Imam's utterances and independent reasoning equally important

Passage 2

Muslim jurists and scholars have proclaimed that good intention changes acts of habit into acts of worship. Good intention creates a different world in human life. It is owing to the absence of purity of intention that there are people who eat and drink and satisfy their animal desires and while so doing they simply live on the same plane as the animals do. Its reason is that their actions are actuated by no other motive than the gratification of animal desires. On the contrary, there are also people who are, apparently, similar to the aforementioned people in so far as they also satisfy their desires and enjoy the pleasures of life. Nevertheless, thanks to the noble intention which motivates their actions, even their physical self-fulfillment becomes an act of worship for which they merit reward. The reason is that the motive behind all their actions is to live in compliance with the Will of God.

It should be said that those whose lives are shorn of good intentions are liable to be overwhelmed by their lusts and are likely to slide into a life of sin and moral decadence. On the contrary, the purity of intention and high thinking are likely, with regard to people of the second category, to stand in the way of their slipping into degradation. And due to the positive attitude of Islam towards life, all this is ensured without depriving man of a wholesome enjoyment of life. The real basis of this difference lies in the fact that while the one is always mindful of God and remembers Him, the other is altogether negligent. It is this that makes the former a pious, worshipful being, and the latter a heedless, self-indulgent animal.

- 21- **What does the passage mainly discuss?**
- 1) The features of good and noble intentions
 - 2) How to create a different world in human life
 - 3) How the quality of intentions affects human life
 - 4) Good and bad intentions of Muslim jurists and scholars
- 22- **The word "motive" in paragraph 1 is closest in meaning to -----.**
- 1) idea
 - 2) value
 - 3) reason
 - 4) change
- 23- **The passage states that good intentions -----.**
- 1) have nothing to do with the pleasures of life
 - 2) may prevent pious people from enjoying life
 - 3) are the major difference between people and animals
 - 4) can make your physical self-fulfillment an act of worship

- 24- The word "which" in line 9 refers to -----.
1) action	2) intention
3) act of worship	4) physical self-fulfillment
- 25- According to the passage, people without good intentions -----.
1) waste lots of foods and drinks	2) tend to break religious laws
3) are very cruel to animals	4) are afraid of committing sins

Passage 3

Al-Ghazali is the foremost representative of this group who has developed an ethical theory in which Platonic psychology serves as the groundwork of an essentially Islamic and mystical worldview. In this theory, the table of the four cardinal virtues accords with the Platonic virtues but admits of a series of subdivisions analogous to those of his predecessors. A good example of the combination of religious and philosophical ideas in al-Ghazali is the manner in which happiness can be achieved. Happiness, as the chief good, admits of two subdivisions, the worldly and the otherworldly. Otherworldly happiness, which is our ultimate goal, cannot be achieved without certain worldly goods. These include the four cardinal virtues of wisdom, courage, temperance and justice, the bodily virtues of health, strength, good fortune and a long life, the external virtues of wealth, kin, social position and noble birth, and finally the 'divine virtues' of guidance, good counsel, direction and divine support. Those virtues are referred to in the Qur'an and the hadith, al-Ghazali says, and the final virtue, 'divine support', is identified with the Holy Spirit.

The road to moral and spiritual perfection is described as the 'quest for God'. The seekers after God must satisfy two conditions: their actions must be governed by the prescriptions or ordinances of the 'divine law' (al-shar'), and they must ensure that God is constantly present in their hearts. By this presence al-Ghazali means genuine contrition, adoration and submission, born of the seeker's awareness of the beauty and majesty of God which al-Ghazali, like other Muslim mystics or Sufis, regards as analogous to human passion or love ('ishq).

- 26- What does the paragraph preceding the passage most probably discuss?
1) A group of authors	2) Philosophical and religious ethics
3) Al- Ghazali's style of writing	4) An Islamic and mystical worldview
- 27- According to the passage, al-Ghazali believes that happiness -----.
1) is a purely philosophical idea
2) consists of multiple subdivisions
3) can be achieved through worldly goods
4) is the chief good in Platonic psychology
- 28- The word "those" in line 4 refers to -----.
1) tables	2) subdivisions	3) cardinal virtues	4) platonic virtues
- 29- All of the following are among worldly goods EXCEPT -----.
1) divine support	2) cardinal virtues	3) external virtues	4) the Holy spirit
- 30- According to paragraph 2, the seekers after God -----.
1) tend to avoid human passion
2) cannot perfectly describe their quest for God
3) cannot appreciate the beauty and greatness of God
4) need to meet certain conditions in order to achieve spiritual perfection

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم (۳۱ - ۳۸)

۳۱- ﴿ ألم تر أن الله أنزل من السماء ماءً فتصبح الأرض مخضرة ﴾:

- ۱) آیا ندیدی که الله از آسمان آبی نازل کرد و سپس زمین سبز می‌شود!
 - ۲) آیا نمی‌نگری که خداوند از آسمان آبی را فرو فرستاد تا زمین سرسبز شود!
 - ۳) آیا نمی‌بینی که چگونه الله از آسمان بارانی نازل کرد و سپس زمین سرسبز پدید آمد!
 - ۴) آیا ننگریستی که همانا خداوند از آسمان باران را فرو فرستاد برای اینکه زمین سبز و خرم گردد!
- ۳۲- « من أبغض الخلاق إلى الله رجلٌ فَمَشَّ جهلاً، مَوْضِعُ في جهال الأمة، عم بما في عقد الهدنة، قد سمّاه أشباه الناس عالماً و ليس به! »:

- ۱) منفورترین مردم نزد خدا کسی است که مشتکی نادان گردآوری کرده و جاهلان به او جایگاهی داده‌اند، از مشاهده صلح و آشتی کور است، انسان نمایان عالمش می‌دانند در حالیکه نمی‌دانند!
- ۲) از جمله مبعوض‌ترین مخلوقات نزد خدا شخصی است که جهل را در خود جمع کرده، در بین نادانان امت به هر سو شتابنده است، نسبت به آنچه در پیمان صلح است، کور است. مردم‌نمایان او را عالم نامیده‌اند در حالیکه چنین نیست!
- ۳) از جمله مردمی که موجب خشم خداست مردی است که جهل و نادانی را به دوش می‌کشد و جایگاه او بین نادانان خوب است، از دیدن آشتی و صلح بیزار است، گروهی آدم‌نما او را عالم می‌خوانند اما اصلاً هیچ علمی ندارد!
- ۴) بعضی مردم نزد خدا بسیار مورد بغض و نفرتند، مثل آن شخصی که دانسته‌هایش نادانی است و با همان بین جاهلان امت جایگاهی کسب کرده و از آنچه صلح و دوستی باشد گریزان است، گروهی به ظاهر انسان او را دانا می‌دانند در حالیکه جاهل است!

۳۳- « نجم عن الصّراع بين قبول المذهب أو رفضه أن أخذ لفيف من الناس يستمع إلى الدّعاة، فمنهم من آمن و منهم من ظلّ حائرًا! »:

- ۱) درگیری بین پذیرفتن یا نپذیرفتن این مذهب منجر به این شد که گروهی از مردم سخنان داعیان را پذیرفتند، پس جمعی از آنها آن را قبول کردند و عده‌ای دیگر سرگردان ماندند!
- ۲) کشمکش بین قبول مذهب یا رد آن منتج به این شد که گروهی از مردم به استماع دقیق سخنان داعیان پرداختند، آنگاه بعضی از آنها ایمان آوردند و برخی از آنها سرگردان ماندند!
- ۳) از نزاع بین پذیرفتن دین یا مخالفت با آن حاصل این شد که بعضی از مردم سخنان داعیان را با دقت گوش کردند، پس عده‌ای ایمان آوردند اما برخی همچنان سرگردان بودند!
- ۴) تعارض بین دو نظریه در قبول دین یا رد کردن آن سبب شده که گروهی اندک از مردم سخنان داعیان را گوش کنند، آنگاه بخشی از آن سخنان را پذیرفتند و درباره سایر سخنان همچنان مردّد بودند!

۳۴- «للموت، في عين الجبان، تلون و للذعر، في سمع الجريء، صفير!»:

- (۱) مردن برای شخص ترسو، در هر موقعیتی به صورتی در می‌آید، و ترس و پریشانی چون صدایی آرام به گوش شجاع می‌رسد!
- (۲) انسان ترسو هر لحظه مرگ را به شکلی می‌بیند، اما شخص با جرأت صدای مخوف را مثل صدایی خوش و آرام می‌شنود!
- (۳) مرگ در چشم انسان بزدل به رنگهای مختلف جلوه می‌کند، و ترس و وحشت در گوش انسان شجاع آوازی خوش دارد!
- (۴) مرگ پیش چشم انسان بزدل متغیر است، و خوف و ترس در گوش شخص با شهامت چون سوت کشیدن است!

۳۵- عین الخطأ:

- (۱) نادینک فلم نجب علی! : صدایت کردم و پاسخم ندادی!
- (۲) إن الحوادث قد بطرقن أسحاراً! : همانا حوادث گاهی سحرها در می‌کوبند!
- (۳) لست أعفو عنك ما لم تغیر أسلوبك! : اگر روش خود را تغییر ندهی، از تو نخواهم گذشت.
- (۴) لو كنت تستفيد من فرصك ما كنت نادماً الآن! : اگر از فرصتهایت استفاده می‌کردی، الآن پشیمان نبودی!

۳۶- «شذبنا فتادة من يلينا!». عین المناسب في المفهوم:

- (۱) از چنگ دشمن گریختیم!
- (۲) دشمن را به خود متمایل ساختیم!
- (۳) بینی دشمن را به خاک مالیدیم!
- (۴) آن را که به دنبال ما بود حمایت کردیم!

۳۷- « آگاه باشید که در روزهایی از امید بسر می‌برید که در پی آن مرگ است: پس هرکس به عمل

- بپردازد موفق می‌شود و هرکس کوتاهی کند، به حتم خود او زیانکار است!» عین الصحيح:
- (۱) ها أنتم تقضون أيام أمل يأتي بعده الموت؛ فمن أقدم بالعمل يفز و من أقصر فهو يضر نفسه!
 - (۲) ألا و إنكم في أيام أمل من ورائه الأجل، فمن بادر إلى العمل فاز و من قصر فإنه هو الخاسر بنفسه!
 - (۳) انتبهوا أن الأجل سينالكم بعد أيام أملكم هذه، من أسرع إلى العمل الصالح لقد نجح و من أغفل فهو خاسر بنفسه!
 - (۴) ألا و إنكم الآن في أيام الأمل و الموت يدرككم بعده، من تعجل في عمل الخير لقد ظفر و من اقتصر فقد ضر نفسه!

٣٨- عین الصحیح:

- (١) آنچه در دنیاست دوام نمی‌یابد، نه شادیش و نه سختیش؛ ما فی الدنيا لا یدوم، لا طربها و لا مصیبتها،
- (٢) اگر به سختی دچار شدی، امیدوار باش که تمام می‌شود؛ إذا أصبت بالعسر، کن رجاءً ينتهي،
- (٣) و اگر شاد شدی، غنیمت‌دان که همیشگی نیست؛ إذا ضحكت، اغتم فإنه تديم،
- (٤) اما هرگز متکبر مباش. چه حکم خدا بر همه چیز غالب است؛ ولكن لا تکبر، لأن حکم الله هو الغالب على كل شيء!

■ ■ عین الصحیح فی التشکیل (٣٩ و ٤٠)

- ٣٩- « لعمرک ما بالموت عار علی الفتی و ما أحد حی و إن عاش سالماً
و إذا لم تصبه فی الحیاة المعایر
بأخذ ممن غیبه المقابر! »:
- (١) عَمْرُكَ - عَارٌ - تُصِيبُهُ - أَحَدٌ
(٢) الْفَتَى - عَاشَ - سَالِماً - أَخَذَ
(٣) لِعَمْرِكَ - الْمَوْتِ - الْمَعَايِرُ - حَيٌّ
(٤) أَخَذَ - مِمَّنْ - غَيَّبَتْ - الْمَقَابِرُ
- ٤٠- عین الخطأ:

- (١) أَلَا فَالْحَذَرَ الْحَذَرَ مِنْ طَاعَةِ سَادَاتِكُمْ وَ كِبَرَاتِكُمْ،
(٢) الَّذِينَ تَكْبَرُوا عَنْ حَسْبِهِمْ وَ تَرَفُّعُوا فَوْقَ نَسَبِهِمْ،
(٣) وَ أَلْقُوا الْهَجِينََّةَ عَلَى رَبِّهِمْ، وَ جَاحَدُوا اللَّهَ،
(٤) عَلَى مَا صَنَعَ بِهِمْ، مُكَابِرَةً لِقَضَائِهِ وَ مُغَالَبَةً لِآلَائِهِ!

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (٤١ - ٤٣)

- ٤١- « عرفنا أنه لا يجوز أن يسلب كمال من الكمالات منه تعالى لكونه مبدأ كل كمال! »:
- (١) مبدأ: اسم - مفرد مذكر - جامد - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / خبر مفرد لشبه فعل «كون» و منصوب و اسمه ضمير الهاء المتصل
- (٢) يجوز: مضارع - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف (إعلاله بالإسكان) - لازم - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية
- (٣) يسلب: للغائب - لازم - مبني للمجهول - معرب / فعل مرفوع، و نائب فاعله «كمال» و الجملة فعلية و مصدر مؤول و فاعل لفعل «يجوز»
- (٤) تعالى: ماضٍ - مزيد ثلاثي من باب تفاعل - معتل و ناقص / فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً

٤٢- ﴿ إن هي إلا حياتنا الدنيا نموت و نحيا و ما نحن بمبعوثين ﴾:

- (١) هي: ضمير منفصل مرفوع و اسم «إن» المشبهة بليس و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية
- (٢) نحن: ضمير منفصل للرفع و مبتدأ و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية، و «ما» حرف نفي غير عامل
- (٣) مبعوثين: اسم مفعول و مجرور بالياء و «بمبعوثين» جار و مجرور متعلقهما محذوف و شبه الجملة خبر لحرف «ما» المشبهة بليس
- (٤) نحيا: فعل مضارع، معتل و لفيف مقرون، و مرفوع بضمّة مقدّرة و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «نحن» و الجملة فعلية

٤٣- « لو كان في قلبي كقدر قلامه حبا لغيرك ما أتتك رسائلي! ». عین الخطأ:

- (١) أتت: فعل ماضٍ من باب إفعال، معتل و لفيف مفروق، فاعله «رسائل» و الجملة فعلية
- (٢) كقدر: الكاف اسم بمعنى «مثل» و تقع بعد كل عامل، و هنا في موضع الرفع، و «قدر» مضاف إليه و مجرور
- (٣) حبا: جامد و مصدر، و أكثر ما يستعمل فعله من باب إفعال؛ تمييز مفرد و منصوب و مميّزه الملفوظي «قلامه»
- (٤) كان: من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه كلمة الكاف و هي اسم، و خبره المقدم شبه الجملة «في قلب»

■ ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٤٤-٥٠)

٤٤- عین الفعل المتصل بنون التأكيد للمخاطب:

- (١) قُلْنَانُ / افرحنانُ (٢) قَوْلُنْ / افرحنُ (٣) قَوْلُنْ / افرحنُ (٤) قَوْلُنْ / افرحنُ

٤٥- عین ما يجوز فيه الإدغام و التفكيك:

- (١) شقّ أمواج الفتن بسفائن النجاة!
- (٢) عندما تمّت أيدي الناس إلى الزاد لا أكون بأولهم!
- (٣) لو حُمّ القضاء للإنسان لا تحفظه البراري و البحور!
- (٤) من الناس من يهتمّ بالعبر فيمنعه عقله من ارتكاب الخطايا!

٤٦- عین الخطأ (في المبني للمجهول):

- (١) ما أقيح بالمرء أن يُغار عليه و لا يُغير!
- (٢) لا يدرك الحق إلا بواسطة من يطلبه!
- (٣) الجهاد لو تُرك رغبة عنه، فلينتظر النل تاركه! (٤) نعم المرء من يتعظ بمن سبقه قبل أن يتعظ به!

۴۷- عین الخطأ (في أحكام الشرط):

- (۱) إن جنتني ببرهان مقنع أذعن لك!
- (۲) إن رأيتك بين الفائزين، أفرح أنا و يفرح أبوك!
- (۳) إن عظمت المسائل الصغيرة تعظم هي بنفسها!
- (۴) إن تقع في السوء لا تنج منه إلا إذا أبعدت نفسك عنه!

۴۸- عین «لا» لنفي الواحد:

- (۱) لا فاكهة في التلّاجة، بل لبن و رطب!
- (۲) لا طالب في الصف، بل طالبان!
- (۳) لا علم في الحياة بما جرى و لا بما سيجري! (۴) لا إنسان يدري عاقبة أمره، فعليه التوكل فقط!

۴۹- عین «كاد» تامّة:

- (۱) كدت أن أسقط على الأرض، فتوقفت لحظة كي أهدأ!
- (۲) ما كدت أبداً بالكفاية حتى تواردت علي أفكار مختلفة!
- (۳) كادت السماء تمطر فلبست لباساً صوفياً و حملت مظلي!
- (۴) لو لا يساعدي ربّي لكاد أن تنزلق رجلي في المصيبة و الرذيلة!

۵۰- عین الخطأ:

- (۱) كآين من مصيبة أكثر تأثيراً في حياة الإنسان!
- (۲) كأي من هزيمة ترقّي الإنسان في الحياة!
- (۳) كآين من امرئ يشتري من ماله حسن صيته!
- (۴) كأي من طالب لا يدرس ثم يندم فيجبر تكاسله!

فقّه:

۵۱- يجوز ارتزاق القاضي من بيت المال

- (۱) لو احتاج القاضي
- (۲) لو احتاج القاضي و تعين القضاء عليه
- (۳) مطلقاً لأنه معدل للمصالح والقضاء من أعظم المصالح
- (۴) لو احتاج القاضي و تعين القضاء عليه و كان في زمن الحضور

۵۲- يعتبر اليمين في البينة

- (۱) في الدعوى على الميت و المجنون اذا كان دعوى دين
- (۲) في الدعوى على الميت سواء كان دعوى عين أم دين
- (۳) في الدعوى على الميت و المجنون الدائم اذا كان دعوى دين
- (۴) في الدعوى على من لا يكون له لسان للجواب حال إقامة الدعوى سواء كان دعوى عين أم دين

۵۳- از میان «قصاص، محاربه، قذف، طلاق، قرض»، کدام یک با شهادت بر شهادت اثبات می شود؟

- (۱) طلاق، قرض (۲) محاربه، قذف (۳) قصاص، محاربه، قرض (۴) قصاص، طلاق، قرض

۵۴- مقصود از «عين» در عبارت: «من شرائط الموقوف أن يكون عيناً» چیست؟

- (۱) عدم كونه مبهماً
- (۲) عدم كونه ديناً
- (۳) عدم كونه منفعةً
- (۴) هر سه مورد صحيح است.

۵۵- مطابق نظر شهيد ثانی (ره) با استناد به کدام عبارت می توان تعیین کرد تقديم قبول بر ايجاب جاز است یا نه؟

- (۱) اصل استصحاب
- (۲) اجماع بر اعتبار تأخر
- (۳) ترتب مفهوم قبول بر ايجاب
- (۴) عموم آیه شریفه: أوفوا بالعقود

۵۶- زمینی فضولی فروخته شده و با ثمن آن ماشین و با همان ثمن فرش و باز با همان ثمن کتاب و سپس با همان ثمن اسبی خریداری می‌شود و مالک زمین، بیع کتاب را امضا می‌کند. در این حالت کدام بیع‌ها صحیح خواهد بود؟

(۱) بیع کتاب و همه بیع‌های قبلی آن

(۲) بیع کتاب

(۳) بیع زمین، بیع کتاب و بیع بعدی آن

(۴) بیع کتاب و بیع زمین

۵۷- در عبارت: «لاخيار لمشتري الحيوان لوحدث عيب في زمن الخيار» مراد از خيار در «فی زمن الخيار» چیست؟

(۱) خيار مختص بايع

(۲) خيار غير مختص مشتري

(۳) خيار مختص بايع یا مشترک بين بايع و اجنبی

(۴) خيار مختص بايع یا مشترک بين مشتري و بايع

۵۸- لو اقترض و يئس من معرفة المقرض

(۱) يدفع العوض الى الحاكم

(۲) يتصدق عنه مع الضمان

(۳) مخير بين الصدقة و الدفع الى الحاكم و لاضمان فيهما

(۴) يتصدق عنه مع الضمان أو يدفع الى الحاكم بلاضمان

۵۹- در عبارت: «لايشترط في الضمان العلم بالغيريم لجواز وفاء الدين عن كل مديون» مراد از «غيريم» چیست؟

(۱) ضامن

(۲) مضمون عنه

(۳) مضمون له یا ضامن

(۴) مضمون له

۶۰- اگر کسی به دروغ مدعی زمینی شود و ذوالید انکار کند و مصالحه‌ای بین زمین و مبلغی صورت گیرد، تصرف مدعی در زمین چه حکمی دارد؟

(۱) حرام است، چون صلح باطل است.

(۲) حرام است مگر اینکه حاکم حکم به ملکیت مدعی کرده باشد.

(۳) مباح است، چون صلح عقد است و به دلیل قبول ذوالید صحیح است.

(۴) مباح است نسبت به مقداری از زمین که هم قیمت مبلغ پرداختی است.

۶۱- عارية الذهب و الفضة

(۱) مضمونة و اشتراط عدم الضمان لغو

(۲) مضمونة الا مع اشتراط عدم الضمان

(۳) مضمونة اذا كانا دراهم و دنانير الا مع اشتراط عدم الضمان

(۴) مضمونة اذا كانا دراهم و دنانير و اشتراط الضمان لغو

(۵) مضمونة اذا كانا دراهم و دنانير و اشتراط الضمان لغو

۶۲- کدام یک از موارد، با موت یکی از طرفین آن باطل می‌شود؟

(۱) اجاره

(۲) مساقات در فرض موت مالک

(۳) ضمان در فرض موت مضمون له

(۴) رهن قبل از اقباض در فرض موت رهن

۶۳- اگر شخص حصه خود را از حیوان بفروشد، کدام عبارت صحیح است؟

(۱) شریک پس از ۳ روز حق شفصه دارد.

(۲) شریک از زمان بیع حق شفصه دارد و خيار حیوان باطل می‌شود.

(۳) شریک از زمان بیع حق شفصه دارد و اگر بايع تا ۳ روز بیع را فسخ کند، حق شفصه باطل می‌شود.

(۴) شریک از زمان بیع حق شفصه دارد؛ ولی پس از انقضاء زمان خيار می‌تواند اخذ به شفصه کند.

۶۴- لواختلف المالك و الزارع في الحصة

(۱) حلف الزارع

(۲) حلف صاحب البذر

(۳) حلف مالک الارض

(۴) يتحالفان ويرجع إلى اجرة المثل

۶۵- لو رد الموصى له بعد الوفاة

(۱) بطلت إن كان الرد قبل القبول

(۲) بطلت إن كان الرد قبل القبول و القبض

(۳) بطلت سواء كان الرد قبل القبول أو بعده

(۴) صحت إن كان الرد قبل القبول و بعد القبض أو بعد القبول

- ۶۶- آیا در رهن می توان عدم اثبات ید مرتهن را شرط کرد؟
 (۱) بله، اگر اجل معین باشد.
 (۲) بله، حتی اگر اجل معین نباشد.
 (۳) خیر، زیرا مخالف مقتضای عقد رهن است، اما رهن صحیح است.
 (۴) خیر، زیرا مخالف مقتضای عقد رهن است و موجب فساد عقد نیز می شود.
- ۶۷- در فرض بیع عین مستأجره به غیر مستأجر با جهل مشتری به اجاره کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) عقد صحیح و خیار ندارد.
 (۲) مشتری مخیر بین فسخ و امضاء با ارش است.
 (۳) مشتری مخیر بین فسخ و امضاء بدون ارش است.
 (۴) عقد باطل است مگر با شرط عدم انتقال منفعت مدت اجاره.
- ۶۸- لو زوجه امرأة بدعوى الوكالة منه فأنكر الزوج،
 (۱) یضمن الوکیل مهر المثل بحلف الزوج
 (۲) یضمن الوکیل المسمى بحلف الزوج
 (۳) لا یضمن الزوج و الوکیل المهر لو حلفا
 (۴) یضمن الوکیل نصف المسمى بحلف الزوج
- ۶۹- لو اشترط الخيار فى عقد النکاح
 (۱) بطل العقد
 (۲) صح العقد و بطل الشرط
 (۳) صح الشرط لو عین المدة
 (۴) صح الشرط لعموم المؤمنون عند شروطهم
- ۷۰- کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) یجب علی کل من الأب و الابن تزویج الآخر.
 (۲) لا یجب علی کل من الأب و الابن تزویج الآخر.
 (۳) یجب علی کل من الأب و الابن تزویج الآخر لو احتاج إليه.
 (۴) یجب علی الاب تزویج ابنه و لا یجب علی الابن تزویج أبيه.
- ۷۱- یائسه موضوع کدام یک از احکام است؟
 (۱) عدم جواز رجوع در بذل خلع.
 (۲) عدم وجوب عده اگر غیر مدخوله باشد.
 (۳) وجوب عده حتی اگر عده نکاح منقطع باشد و زوج بخواهد دوباره نکاح کند.
 (۴) عدم جواز رجوع زوج مطلقاً چه طلاق رجعی باشد چه بائن، و لو زوجه رجوع به بذل کرده باشد.
- ۷۲- در اجتماع بنت و ابن و زوجه کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) مسأله تعصیب در این فرض قابل تصور نیست.
 (۲) مازاد سهام به بنت می رسد، زیرا تنها قریب صاحب فرض است.
 (۳) مازاد سهام، به بنت و زوجه می رسد، زیرا تنها این دو ذوی الفروض هستند.
 (۴) مازاد سهام، به بنت و ابن می رسد نه به زوجه؛ به دلیل آیه اولی الارحام.
- ۷۳- در کدام یک از اجتماعات زیر ترکه بالسویه تقسیم می شود؟
 (۱) ابن الاخ للاب و ابن الاخت للام
 (۲) بنت الاخ للابوین و بنت الاخ للاب
 (۳) ابن الاخ للام و بنت الاخت للام
 (۴) اولاد الاخت المنفردة لام كانت أم لأب
- ۷۴- در عبارت: «لو شهد لها أربع نساء بالبکارة بعد شهادة أربعة بالزنا قبلاً فالأقرب درء الحد عن الجميع» مقصود از «جميع» کدام است؟
 (۱) شهود زنا
 (۲) شهود زنا و شهود بکارت
 (۳) شهود زنا و مشهود علیها
 (۴) شهود زنا، شهود بکارت و مشهود علیها
- ۷۵- ما هو حد القواد؟
 (۱) سبعون
 (۲) خمسة و سبعون
 (۳) خمسة وستون
 (۴) لا حد له و یعززه الحاكم

- ٧٦- کدام عبارت صحیح است؟
 (١) يجب الحد في كل مسكر.
 (٢) لاحد في تناول شرب غير الخمر من المسكرات.
 (٣) لاحد في شرب الفقاع لو مزج بغيره و استهلك بالمزج.
 (٤) يجب الحد في شرب المسكر و ان لم يكن بقدر يوجب خروج المزاج عن الاعتدال.
- ٧٧- لو قتل الوالد ولده
 (١) فعليه الدية
 (٢) فعليه الدية و يعزر
 (٣) فعليه الدية الا إذا كان كافراً و الولد مسلماً فيقتص منه
 (٤) يقتص منه إلا إذا كان مسلماً و الولد كافراً فعليه الدية و يعزر
- ٧٨- اگر مردی ٥ انگشت زنی را قطع کند،
 (١) قصاص می شود و ٢٠ شتر می گیرد.
 (٢) قصاص می شود و ٣٠ شتر می گیرد.
 (٣) قصاص می شود و ٢٥ شتر می گیرد.
 (٤) ٣ انگشت او قصاص می شود و ٢٠ شتر می گیرد.
- ٧٩- الطبيب يضمن في ماله
 (١) مطلقاً
 (٢) لو لم يأذن المريض في العلاج
 (٣) لو اجتهد و لم يبرأه المريض
 (٤) لو لم يأذن المريض و لم يجتهد الطبيب
- ٨٠- کدام یک از موارد از مشخصه های قتل خطای شبیه به عمد است؟
 (١) عمد در فعل
 (٢) عدم عمد در فعل و عدم قصد قتل
 (٣) عمد در فعل و استعمال آلت کشنده بدون قصد قتل
 (٤) قصد قتل بدون اینکه نوع فعل یا وسیله غالباً کشنده باشد.

اصول:

- ٨١- اللزم في الاشتراك اللفظي
 (١) تعدد المعاني الحقيقية في لغة واحدة
 (٢) تعدد المعاني الحقيقية أو مجازية
 (٣) تعدد الموضوع له في اللغات المتعددة
 (٤) تعدد الموضوع له ولو في اللغات المتعددة
- ٨٢- قد وقع الخلاف في المشتق هل هو حقيقة في خصوص ما تلبس بالمبدأ في الحال أو لا والمراد من «الحال» هنا
 (١) حال التلبس
 (٢) حال الإنسان
 (٣) حال اتصاف الذات بالمبدأ
 (٤) حال الإنسان أو حال التلبس
- ٨٣- عبارت «ما يسقط الواجب بحصوله خارجاً بای نحو اتفاق» تعریف کدام عنوان است؟
 (١) واجب عقلي
 (٢) واجب نفسي
 (٣) واجب مطلق
 (٤) واجب توصلي
- ٨٤- کدام عبارت صحیح است؟
 (١) لزماً عقلاً حمل الصيغة على التوصلية.
 (٢) صيغة الأمر تحمل على التوصلية بالإطلاق.
 (٣) صيغة الأمر من حيث الدلالة على التعبدية أو التوصلية مجمل.
 (٤) دلالة صيغة الأمر على التعبدية محال، فلا بد من دلالتها على التوصلية.

- ۸۵- النزاع في مقدمة الواجب لا يأتي في
 (۱) المسير إلى الحجج
 (۲) الوضوء للصلاة
 (۳) الاستطاعة بالنسبة إلى الحج
 (۴) غير السبب، سواء كان مقدمة الوجوب أو مقدمة الوجود
- ۸۶- لو كانت الصلاة واجبة يجب حينئذ
 (۱) شروطها بالوجوب الغيرى الشرعى
 (۲) أجزاءها بالوجوب الغيرى الشرعى
 (۳) أجزاءها و شروطها بالوجوب الغيرى الشرعى
 (۴) أجزاءها و شروطها بالوجوب العقلى دون الشرعى
- ۸۷- يستفاد من قوله تعالى: «لله على الناس حج البيت من استطاع إليه سبيلاً»
 (۱) حرمة ترك الحج على المستطيع
 (۲) حرمة ترك الحج والبقاء في الوطن على المستطيع
 (۳) حرمة البقاء في الوطن على المستطيع
 (۴) لا يستفاد الحرمة للزوم اللغوية
- ۸۸- يستحيل الأمر مع علم الأمر بفقد شرط الأمور به إذا كان الشرط المفقود
 (۱) شرطاً لوقوع الأمر به
 (۲) شرطاً لوجوب الأمر به
 (۳) شرطاً لوجوب الأمر به شرعاً
 (۴) شرطاً لوجوب الأمر به و وقوعه
- ۸۹- در خصال كفاره افطار عمدی چه چیزی واجب است؟
 (۱) همه موارد به نحو تخییری
 (۲) سهل الوصول ترین فرد نسبت به هر مکلف
 (۳) یکی از آنها که در واقع معلوم است مکلف انجام خواهد داد.
 (۴) همه به نحو تعیینی، لکن اتیان یکی مسقط بقیه تکالیف است.
- ۹۰- اگر کسی در زمین غصبی نماز بخواند
 (۱) عمل او نمی تواند هم مصداق واجب و هم مصداق حرام باشد.
 (۲) چون امر و نهی به طبیعت می خورد، نمازش صحیح است و عقاب می شود.
 (۳) چون امر و نهی به فرد خارجی می خورد نه به طبیعت، نماز او صحیح است و عقاب نمی شود.
 (۴) چون امر و نهی از ابتدا به فرد خارجی می خورد نه به طبیعت، نماز او باطل است و عقاب می شود.
- ۹۱- دلالة المفرد المحلى باللام على الاستغراق
 (۱) يكون بالعموم دائماً
 (۲) يكون بالاطلاق دائماً
 (۳) قد يكون بالعموم كما إذا استثنى منه
 (۴) قد يكون بالإطلاق كما إذا أريد من اللام العهد
- ۹۲- شرط در کدام یک از موارد زیر در مقام بیان موضوع حکم است؟
 (۱) هرکس ازدواج می کند، باید به همسر خود نفقه دهد.
 (۲) کسی که زوجه خود را طلاق داده، می تواند همسر دیگری اختیار کند.
 (۳) هرکس مازاد بر نفقه همسر و فرزندان دارد، باید به پدر فقیر خود نفقه دهد.
 (۴) اگر صیغه طلاق در حضور دو شاهد عادل صادر نشود، طلاق باطل است.
- ۹۳- در مورد دو جمله: «يجب التقليد عن المجتهد» و «يجب التقليد عن المجتهد إذا كان عادلاً» کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) مفهوم جمله دوم مقید منطوق جمله اول است.
 (۲) جمله دوم به قرینه جمله اول فاقد مفهوم است و لذا حمل بر استحباب می شود.
 (۳) جمله دوم حمل بر استحباب می شود؛ زیرا نسبت دو جمله نفی و اثبات نیست تا تقييد صورت گیرد.
 (۴) جمله دوم حمل بر استحباب می شود؛ زیرا دلالت بر منطوق جمله اول اقوی از دلالت جمله دوم بر مفهوم است.
- ۹۴- يجوز تخصيص عموم الكتاب بالسنة
 (۱) إذا كانت خير عدل
 (۲) إذا عمل بها المشهور
 (۳) إذا كانت نصاً في المدلول
 (۴) إذا كانت محفوفة بقرائن توجب الاطمئنان

- ۹۵- إذا ورد مطلق و مقید ایجابیین فی المستحبات،
 (۱) لزم تقييد المطلق لكون المقيد أقوى ظهوراً
 (۲) يعمل بالمطلق والمقيد لعدم لزوم الاحتياط فيها
 (۳) لزم تقييد المطلق لأن الحكم يجب ان يكون واحداً
 (۴) يعمل بالمطلق والمقيد لأن الاحتياط في عدم التقييد
- ۹۶- با فرض امکان تحصیل علم تفصیلی در کدام مورد امثال اجمالی صحیح است؟
 (۱) اگر جهت قبله را ندارند.
 (۲) اگر نمازگزار نداند کدام یک از دو لباس طاهر است.
 (۳) اگر نداند کدام یک از دو ظرف آب نجس و کدام طاهر است تا بتواند بنوشد.
 (۴) در همه موارد جایز است، چون عقلاً امثال اجمالی مسقط تکلیف است.
- ۹۷- در باب حجیت قول لغوی کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) مطلقاً حجت است.
 (۲) در صورت حصول اطمینان حجت است.
 (۳) از باب رجوع به خبره حجت است و لو لغوی عادل نباشد.
 (۴) از باب شهادت و بیینه حجت است، لذا تعدد و عدالت در آن شرط است.
- ۹۸- بهترین دلیل بر حجیت اجماع محصل در عصر ما چیست؟
 (۱) اینکه کاشف از اخذ رأی از معصوم است.
 (۲) اینکه اتفاق نظر امت بر باطل خلاف حکمت الهی است.
 (۳) اینکه معصوم نیز یکی از علماء بلکه رئیس آنها است و لذا اجماع کاشف از رأی او است.
 (۴) اینکه ورع و احتیاط فقها در فرض اجماع در همه اعصار کاشف از صحت حکم است.
- ۹۹- در مورد آیه شریفه: «فاسألوا أهل الذکر إن کنتم لاتعلمون» کدام عبارت صحیح است؟
 (۱) وجوب قبول در آیه مطلق است.
 (۲) آیه در صدد بیان شرایط وجوب قبول نیست.
 (۳) وجوب سؤال مستلزم وجوب قبول است و لذا بر حجیت خبر واحد دلالت می کند.
 (۴) آیه بر حجیت خبر واحد دلالت می کند؛ لکن باید اهل ذکر را به قرینه سایر ادله مقید به عدالت کرد.
- ۱۰۰- در کدام یک از شک‌های زیر می توان قاعده قبح عقاب بلا بیان جاری کرد؟
 (۱) شک در اینکه این مایع خمر است یا آب
 (۲) شک در خصوص شبهات حکمیه تحریمیه
 (۳) شک در وجوب دعا هنگام رؤیت هلال
 (۴) شک در طهارت لباس یا شک در وجوب قنوت
- ۱۰۱- فی قوله تعالی: «و من قدر علیه رزقه فلینفق مما آتاه الله لایکلف الله نفساً الا ما آتاها».....
 (۱) یشمل الإیتاء وصول الأحکام إلى المکلفین
 (۲) المراد من الإیتاء إعطاء المال بقرینة مورد الآیة
 (۳) یشمل الإیتاء إعطاء المال و وصول الأحکام إلى المکلفین لو صح استعمال اللفظ فی أكثر من معنی
 (۴) المراد من الإیتاء أعم من إعطاء المال و إبلاغ الأحکام إلى الرسول فلا تدل علی البرائة
- ۱۰۲- قوله تعالی: «وما کنا معذبین حتی نبعث رسولاً».....
 (۱) تدل علی لزوم الاحتیاط بعد بعث الرسول والبرائة قبل بعثه
 (۲) تدل علی البرائة لأن بعث الرسول کنایة عن وصول حکم إلى المکلفین
 (۳) لا تدل علی البرائة لأن المراد منه نفی التعذیب قبل البعثة لا بعده
 (۴) تدل علی البرائة لأن المراد من الرسول أعم من بعث الرسول و وصول حکم إلى المکلفین
- ۱۰۳- لو تردد فی وجوب شرب هذا المائع أو حرمة شرب مائع آخر.....
 (۱) يجب شرب کلیهما مراعاة للمصلحة
 (۲) یتخیر فی شرب أحدهما و ترک الآخر
 (۳) یتخیر فی ترک کلیهما أو شرب کلیهما
 (۴) يجب ترکهما معاً لأن مراعاة المفسدة أولى من المصلحة

- ۱۰۴- اذا تردد الحرام بين شيئين،
 (۱) تجرى البرائة في أحدهما مخيراً
 (۲) لاتجری البرائة في الأطراف للعلم بالتكليف
 (۳) لاتجری البرائة في الأطراف لعدم المقتضى للأصل
 (۴) تجرى البرائة و يقع التعارض فيبقى الأصل بالنسبة إلى أحد الطرفين مردداً
- ۱۰۵- اخبارين برای اثبات لزوم احتیاط به آیه شریفه: «لاتلقوا بأيديكم إلى التهلكة» استناد کرده‌اند. علامه حیدری در پاسخ می‌فرماید: «بعد ثبوت الدلیل علی البرائة لا یكون القول بها إلقاءً إلى التهلكة». کلام ایشان به چه نکته‌ای اشاره می‌کند؟
 (۱) خروج مورد از آیه تخصصاً
 (۲) ورود دلیل حجیت برائت بر آیه
 (۳) تخصیص آیه به دلیل حجیت برائت
 (۴) تعارض آیه و دلیل برائت و تقدیم دلیل برائت به این جهت که نص است.
- ۱۰۶- لو علم بعد صلاة الظهر ببطلان صلاة الفجر أو الظهر
 (۱) يجب قضاء الفجر لجريان قاعدة الفراغ بالنسبة إلى العصر
 (۲) يجب قضاء الفجر وإعادة الظهر لمنجزية العلم الإجمالي
 (۳) لا يجب إعادة الظهر و قضاء الفجر لقاعدة الفراغ و عدم اعتبار الشك بعد الوقت.
 (۴) يجب إعادة الظهر لعدم الاعتبار بالشك بعد الوقت بالنسبة إلى الفجر
- ۱۰۷- «سئل عن رجل معه إنانان فيهما ماء وقع في أحدهما قدر لا يدري أيهما هو و ليس يقدر على ماء غيره. فقال الصادق (ع): يهريقهما و يتيمم.» از روایت فوق کدام گزینه استفاده می‌شود؟
 (۱) منجزية العلم الاجمالي
 (۲) انحلال العلم الاجمالي لو كان احد الطرفين خارجاً عن الابتلاء
 (۳) منجزية العلم الاجمالي في الشبهات المحصورة و عدمها في الشبهات غير المحصورة
 (۴) منجزية العلم الاجمالي و بقاء المنجزية لو خرج بعض الأطراف عن الابتلاء بعد العلم.
- ۱۰۸- از فرض وجوب سوره در نماز حتی برای عاجز، چه نتیجه‌ای می‌توان گرفت؟
 (۱) عدم وجوب سایر اجزاء در صورت عجز از سوره مگر ارکان.
 (۲) عدم وجوب اتیان سایر اجزاء در صورت عجز از سوره
 (۳) وجوب اتیان سایر اجزاء در صورت عجز از سوره
 (۴) تخییر مکلف در اتیان و عدم اتیان سایر اجزاء در فرض عجز از سوره
- ۱۰۹- روایت: «لاتنقض اليقين بالشك بل انقضه بيقين آخر» بر کدام مورد قابل انطباق است؟
 (۱) جایی که حال سابقه با اماره ثابت شود و بقائش مشکوک باشد.
 (۲) فقط جایی که حال سابقه یقینی و بقائش مشکوک باشد، زیرا شرط استصحاب وجود متیقن سابق است.
 (۳) جایی که حال سابقه، یقینی یا ثابت به اماره باشد و بقائش مشکوک باشد.
 (۴) جایی که حال سابقه یقینی و بقائش یا مشکوک باشد یا با اماره ثابت شود، زیرا در هر دو حالت نقض یقین به یقین نشده است.
- ۱۱۰- در کدام مورد متعلق یقین و شک (متیقن و مشکوک) متفاوت هستند؟
 (۱) استصحاب (۲) شک ساری (۳) قاعده یقین (۴) قاعده مقتضی و مانع